

ספר
**מרפא
בכנפיה**

חלק שלישי

מאמרים וביורים
על פרשנות השבע, מועדים, ותקופות השנה
מסודר על פי מהלך חודשי השנה

נכתבם בשפה ברורה ונעימה

ישראל יצחק בן לאאמו"ד
הרברט רפאל שמואל זצ"ל ברגנבוים

הקדמה

"אודה ה' מאד בפי, ובתוך רביים אהלנו" (תהלים קט, ל).

ברוך שהחינו והגיענו בזמן זהה. תודה לך ה' שחוונת אותי בזכות העצומה להגיא
לאבן דרך הגדולה זו. איני ראיו לנ庭ה האינסופית שלו, אך בסיעתה דשמיא, בזכות
אבות הקדושים והטהורים, הגיעו לכך, להדפיס את החלק השלישי של ספר מרפא
בכנפייה.

לروع המזל, הרבה מהחינו היקרים צריכים לבנות את זמנם כשם עמלים במשדרים
או שאור מקומות העבודה, שבמרקחה הטוב הם מעסיקים את עצם שם כל היום בדברי
חולין שיטוטיים, ולייטים בדברים גרוועים מכר בהרבה. לצערנו, הם מסוכבים שם בגויים,
צריכים כל הזמן להתעסק עם אנשים הממקדים לגמרי בטומאה ותאותה.

בסיועה דשמיא, ה' חנן אותנו במתנה שאין דומה לה, להיות בין המעתים המאושרים
שיכולים למלא את שנותיהם בבית המדרש, עסוקים בלימוד ולמד את התורה הקדשה
של הקב"ה. איךו דרך חיים גדולה יותר יכולה להיות, מאשר להיות תמיד בחברותם של
רבי עקיבא ורבי מאיר, אבי ורבא, רשי ותוספות? איךו מתנה גדולה יותר יכולה להיות
מהזהדמנות להקדיש את החיים לרדיפת חכמת התורה, השגת הקדושה, להיות עטוף
בחתלהבות של דיביקות בה' על ידי קיום תורתו ומצוותו, מלא באור הקדוש של הרוחניות?
וכאילו שזו אינה מתנה גדולה מספיקה, ה' חנן אותנו בחידושים תורה כל כך מותקים,
מתוך גילוי פנים חדשים שלו לבן אדם קרוץ מוחמר, ומאפשר לחשיג את חלק התורה
שניתנו לנו בהר סיני. איך יוכל שלא לשתח את היופי העזום הזה עם אחיו היקרים, בניו
האהובים?

"אודה ה' מאד בפי ובתוך רביים אהלנו".

אין זה מספיק שיש לנו תחושות של הכרת הטוב בתוך ליבנו, אלא אנו צריכים לבטא
אתנו גם בפינו. כאשר אדם מבטא דבר בפיו, הוא מעלה את הרגשות הללו לדרגה
גבוהה יותר של תודעה. הדברים נועשים פחות מופשטים, יותר מוצקים ומוחשיים. על
ידי שהאדם מבטא את עצמו במילים, הוא מייצב ומחזק את אותן תחושות של הودאה.
יתר על כן, על האדם לפתח בתוך עצמו תחושות חזקות כל כך של הודאה עד שהוא
אינו יכול להכיל אותן בקרבו, והרגשות שלו פשוט פורצים מתוך פיו החוצה.

הודעה חשובה

הספר מסודר לפי חודשים השנה. בכל חודש מובאים
מאמרים על עניין הזמן וימים טובים, ו/או על
פרשיות השבוע של אותוחודש. בתחילת הספר
יש "סדר המאמרים", אך לתועלת המיעין עשייתי
גם מפתח בסוף הספר. המפתח הוא כל' שימושי
משמעותו הרבה מאמרים כוללים דברי תורה על
יותר מפרשה אחת. למשל, מאמר שרשום בסדר
המאמרים בפרשת בשלח יכול להמצא בו ביאור
לפסקוק בפרשת משפטים.

בנוסף, מצורף מילון בסוף הספר שבו תרגומי
מעברית לאנגלית את המילים הקשות ביותר.

אכן היה והתר רביינו, כשהיה סכום קטן ומהילך להרבה שנים ולפי העניין.¹⁶⁰

ג. אחד אמר לרביינו שיש לו הרבה בנות בתור, ואין לו כסלה, ובשביל בחור טוב צריך לשולם? ואמר לו רביינו: מי אמר שאתה צריך את המתמיד הגורל, העיקר שלא מבטל את הסדרים, לא צריך יותר מהה, ובוחן שرك שומר על הסדרים, לא מגיע לו דירה.¹⁶¹

שאלה: אדם שאין לו כסף להתחייב ומתחייב אע"פ שאין לו, האם זה לא נחשב שסמכ על הנס?

תשובה: הנס הזה והנס שקורה, יוכל לסמוך על הנס עוד הפעם.

שאלה: אדם שיאמר, אני לנונן נהוגה לחתן את ילדי, אם הקב"ה רוצה הוא יחתן את ילדי?

תשובה: הנס הזה עוד לא קרה.

שאלה: הלכה למעשה, אדם שנראה שאין לו אפשרות להתחייב האם יתחייב בשביל נישואין ילדיו?

תשובה: תלו "במידת ביטחון" של האדם!

שאלה: כולנו בינוינוים "בביטחון", והיאר יתחייב?

תשובה: כמו שאים גודל ולא יודע איך אכל, ואח"כ הקב"ה דואג לך, כך יdag לך גם בה.

משנת הגראי"ע" אלישיב זצ"ל נישואין עמי רס מפי האיש" ממון הגראי"ש אלישיב זצ"ל עמי רס

התחייבות לדירה – כמה להתחייב?

א. בן תורה סייר לרביינו שהשידוך שהצינו לו לא מת乾坤, כיון שהצד השני טוב יותר, שאל רביינו על החוצה, כיון ששמעו שמדובר בבת ת"ח, אמר – זהו בית של תורה ואפשר ללמוד שם כל החיים ללא הפרעות, כדי להוסיף יותר כדי שהענין יגמר.¹⁶²

ב. נשאל רביינו: כשהיש לאדם כמה בנות האם יתן נדוניא גדולה בראשונה וישראלת"ח, ולשאר הבנות ימתן עד שירחם ה, או שמא יחלק את רכשו כבר כעת לפ"י מספר הבנות, ויתן בראשונה כפי חילקה לבד?

והשיב: אם כל הבנות הגיעו לפפרק' יחלק וכוסו לכולם בשווה, שהרי הוא חייב כבר כעת להשיין, אך אם יש לו כעת בת שהגיעה לפפרק', והשאר עדין קטנות, יתנו לו שועמדת על הפרק', ועל הקטנות יכול לסמוך על הקב"ה שכשיגיע וממן יימן להם הש"ת צרכיהם.¹⁶³

ג. נשאל רביינו: האם להתחייב אפילו כשאין כלום?
וענה: צריך שיש לה איזה כגון "שלישי".

לא הייתה דעתו של רביינו נוחה כלל שהחתן יכח על עצמו חלק מחובות הדירה, והתבטא ואמר שהוא גורם לחתן שלא יוכל למלומת, ומסובב לו את כל הראש בכל השנים הראשונות שאחרי החתונה.

¹⁶² "חילכות והנחות" ממון הגראי"י קנייבסקי זצ"ל עמי כא

¹⁶³ "משנת הגראי"ש" אלישיב זצ"ל נישואין עמי רס

ושאלתי לרבי איך פתאום בנו נהפר לבעל בטחון על סכום כסף
כל נך גוזל?

אל רבי הכוונה שמווער שייה עז בטחון. יש להזכיר שאין
למוד מוה באופן כללי, בכל פעם מישיב רבינו לפי העניין והמצב
הכללי של השוואלים.¹⁶³

. רבינו אמר לאברך שיש לו בת בשידוכים שלא יתחייב יותר ממאה
וחמשים אלף שקל, ושאלתי על כך, אמר רבינו מה אתה רוצה
שהוא עשה, שיגנוב? אין לו יותר, וזה באמות בעיה היום ובכל גם
אין שידוכים.¹⁶⁴

. אברך שאל לרביינו בדבר הצעת שידוך לנכדו, ודורשים ממען חמש
מאות אלף שקל עברו הדירה?

אמר רבינו אין ברירה ציר לחתן את הילדים והיעזר.¹⁶⁵

. אברך שאל לרביינו שבתו צריכה שידוך ואין לו כלום למתת?
הגיב רבינו או מה נעשה לא נתן את הילדים? מוכרים להיות בעל
בטחון.¹⁶⁶

שאלו לרבי הצעיך שידוך לבתו ונתקק לשם כך להתחייב לסכום
רב, האם עליי להתחייב לתה רק מה שכטולתו ולבטוח בה שימושה

¹ צדיק כתמר יפרח" ממן הגראייל שטיינמן זצ"ל

ובפעם אחרת אמר בשם רבינו אלחנן וסרמן הי"ד זצ"ל - דכמו
שאמוריו חז"ל על הוצאות שבת ות"ת, כשאין לו עכשו מה לשלם
אומר הקב"ה לו עלי ואני פורע לך, גם בהוצאות נישואי הילדים יש
זהה את הכלל של לו עלי ואני פורע, אמנם כי"ז רק כפי ההכרה
הנערך ולא יותר.

אדם צריך להתפלל שיוכל לחות את ילדיו בשקט, כבר מגיל צער,
ולחזק ביטחונו בהקב"ה, וכך מידת ביטחונו של האדם כך הוא
ציריך פחות השתדלות.

שאלת: למשל בשידוך אדם לא יתרבע כסף בשליל בנו או בתו אלא
הקב"ה ישלה?

התשובה: כך הקב"ה סיבב שהוא ביקש שהכסף יעבור דרך הצד
השני, בכדי שיראה קצת ע"פ דרך הטבע, אבל למעשה הכסף נשלה
לאדם ממשמים.¹⁶⁷

. שאלתי לרביינו עבור אחד שיש לו בת שהגיעה לפירקה, ויש לו עדין
חוות מילדים קודמים, ועלציו יש שידוך עם בחור טוב, ודורשים
ישילם שלוש רבעי דירה בקרית ספר, שפירושו הרבה כסף?
השיב רבינו: אחות אי אפשר להתחנן, זה נקרא הכהות בשליל
להתחנן, ושיך עז בטחון.

¹⁶² אפיקי אייל" ממן הגראייל שטיינמן זצ"ל ממן הגראייל שטיינמן זצ"ל עט'

והסביר רבינו מי יזכיר שיהיה לאשה עבורה, ויש אברכים שאין להם מושג אפילו פרוטה, ועי"כ יצאו מהלימוד, אבל לאדם מוגור זה יותר קל להתארגן מאשר אברך צער. והopsis רבינו אמר אברך צער שעוזב את הלימוד בדרך כלל יורד גם ביראת שמים.⁶⁹

ג. אברך שאל לרביינו שיש לו עשרה ילדים ועכשו בתו הגדולה עומדת על הפרק ויש כף בצד האם עליו לחשבן גם את אשר ילדינו, או להתחשב הכרענו רך בבחטו זו?

הסביר לו וריבתו כל ילד שמחותנים לא מחשבים ילדים נוספים, אלא מחשב עכשו שיש לו רק ילד זה בלבד, וכן כך בשאר הילדים, כל ילד מחשבים שיש רק את הילד הזה, וה'יעזר בשאר הילדים.⁷⁰

ד. הנוגה המקובל בעדות אשכנז הוא, שההורים קונים דירה לזוג הצער, כאשר רוב הסכומים/amorim למת הורי הכללה. כך נתנו מקדמת דנא, על מנת שיוכל החתן לשבת בשלוחה על אדני התורה והיראה.

במקהה שללו אבי הכללה היה אברך היושב והוגה בתורה הקדושה, המגדל בبيתו שבעה עשר ילדים בפשטות ובצניעות, וכאמור מażבם הכללי לא היה פשוט. מайдך ניסא אבי החתן היה איש עסקים מצחיה ננדלען' כשביתו הוא מגדל רק שני ילדים, פרנסתו ברוחו ונמצאו הכללי היה הוא יכול לפנים לבדוק את כל ילדיו ואף את שכנייו.

"צדיκ כתמר יפרה" ממן הגראי"ל שטיינמן זצ"ל
"צדייק כתמר יפרה" ממן הגראי"ל שטיינמן זצ"ל

את ההיזוג המתאים, או שעליו להתחייב סכום רב שבאופן טבעי לא יוכל להחזיר ולבטוח שישלח לו את המכף?
השיב רבינו על הכרה יש בטחון, וזה נקרא הכרה שיהיה לו שידוך לבתו.¹⁶⁷

יא. שאלתי לרביינו עבור אחד שיש לו שלוש בנות, יכול לחת על قولם ביחד לכל היותר שבעים אלף דולר, ודורשים על בחור טוב לכל הפחות מאות עשרים אלף דולר, מה החובתו להשתדל?
אמר רבינו אפשר לחת על מקום זולים יותר כגון אשדוד ורכסים אופקיים טבריה, אלא שאם זה אפשרי מעדיפים דוקא מקומות כבוי ברק וקרית ספר, כי שם אפשר לעשות יותר שטיגען, וכל זה יותר מתאים באמת לציבור בני תורה, שכן יעלה יותר בלימוד.¹⁶⁸

יב. אחד נכנס לרביינו ואמר שאברכים מאי במצוקה כספית נוראה בעניין נשואו הילדים, ועלה רעיון שבמקום של אבא ישלם עשר דירות, שלל אחד ישלם את דירתו, וכן נזכר שההורים השתתפו בסכום סביר, ומלאבד זה כל אחד יקח בעצמו משכנתא ויישם במושך שלושים שנה, וכן שיזדע שיותר מזה לא צריך להתחייב?
רבינו התייחס בחרחה לעניין, והראה לו בקונטרס המעשה שספר הגה"צ ר' אל"י לופיאן עם הגה"צ ר' אל"י דושניצר בעניין הדיבוק, שנגזר עליה להיות בדיוק מלחמת זה שהוציא אותה בעל מהלימוד.

¹⁶⁷ "צדייק כתמר יפרה" ממן הגראי"ל שטיינמן זצ"ל
¹⁶⁸ "צדייק כתמר יפרה" ממן הגראי"ל שטיינמן זצ"ל

בשבילו כבר הוצאה מכובדת ולא קלה על פי דרך הטבע. אך אתה שמנוגן ומושג מהל הטבע ובדרך נס, וכי יש לך בעיה להציג סכום של שלושה רביעים מעורך הדירה?"

ובאמת לאחר כמה שבועות, לפעת קיבל האברך סכומי כסף נכדים מכל מני מקומות באופן נשי ולא מוכן, ולאחר מכן הגיש את כל הסכום הנדרשו.¹⁷¹

טו. מעשה היה באחד ששמע כי רביינו יעץ לפולני העמל בתורה בטהרה, כי יכול להתחייב לנושאינו בנו יותר מיכולתו באופן טבעי, ולאחריו היהודי העובד לפרנסתו לא יעץ רביינו להתחייב יותר מכפי יכולתו, אלא באופן נורמלי לפי פרנסתו. ותמה באוזני רביינו "מדוע לפולני רביינו יעץ שיכל ליטול על עצמו סכום יותר מכפי יכולתו?"

"כי הוא מאוכלי המן" – השיב רביינו.

שאל אותו פולני "א"כ מעתה גם אני אלך ללימוד בכלל, ואו רביינו יעץ לי להתחייב כמוותו". "כבר מאוחר..." השיב לו רביינו, וכונתו שכבר היה קשה לו להעמיד את עצמו באמות במדרגה זו, אחרי שכבר התרגל לחיות בהשתדרויות על פי דרך הטבע. אמנם בודאי זה רק קושי, אבל אם יתאמץ מaad יוכל תמיד להתחיל להנenga במצב אחר, ודברים אלו דקים מאד ותלויים בדרכו של כל אחד, וה' יראה ללבב.¹⁷²

¹⁷¹ "ומתוק האור" פנוי הגראי לאלצ'ל עט' נה

וכעת יושבים הם סביב שולחן אחד. פתח אבי הכללה האברך ואמר: בדרך כלל אמר אבוי הכללה לממן את רוב הסכום לדירה, אך כפי שאתה רואה בביתך הדל והצעיר ישות שבעה עשר ילדים, ומשכורתה הנה משכורת כולל פשוטה, שאינה עולה על סך אלף חמיש מאות ש בלבד, בעוד שאחותך ב"ה ברך ה' בממון, ובשער רב,iken נראה לי על פי הගיון הברייא שנתחלק בקנית הדירה בצדקה שווה. אבי החתן שמע את הדברים ומיאן לוטר על המנהג שאבי הכללה צריך לממן את רוב הסכום לקניית הדירה.

החליטו שניהם ללכת אל גדור הדור, רביינו וצוק"ל שיכריע בנידון וכל אשר יאמר נעשה. נמסו השנים אל הקודש, הרוב שמע את הדברים, ופסק: "אבי הכללה האברך ישלם שלשה ורבעים מסכום הדירה, ואבוי החתן ישתתף רק ברכע מסכום הדירה"

היכן יתכן! זעק בבדלה האברך, ההם. חייך וריבינ' ואמר "בוא ואסביר לך אתה הרי אברך השוקד על תלמודך מבוקר עד ליל, וכל אברך ואדם המוכר נפשו לתורה, ובוטח באלקוי שיפרנסו – יש לו מסלול מיוחד בשמיים, מסלול על טبعי אשר ממנו הקב"ה זו ומספרנס אותו. עובדה שהנק משתחר עשרה שנים במשכורת דלה של הכול ובה הצלחת לגדל שבעה עשר ילדים, ומדוע? כי הקב"ה הוא שין אותו במסלול נס ועל טבעי.

לעומת זאת אבי החתן הנו עמל לפרנסתו ברוב שעות היום, ורק מעט מזמנו מקדיש לתורה, על כן הקב"ה מנהיג ומוביל אותו במסלול טבעי, הכרחי לאדם המתפרנס בדרך הטבע. ולמן ראייתי שעיל פי הטבע, אבי החתן יכול לשלם רביע מסכום הדירה, שהוא

יה. הגיעו לרביינו שאלת על שתי משפחות שנשתו בינם, האחו
בעל אמצעים והשני עני, ומהו העשיר מוקן לשלם את כל
הוצאות החתונה?

רביינו הורה למוחוּן העני שישתתף בכל זאת במשחו, כדי שלא
תוציא הרגשה שрок הצד השני נתן הכל. "כך היה מייעץ אבי מורי
זצ"ל", אמר.¹⁷⁵

התחייבות לדירה – כמה לדריש?

א. هي עבדא שאברך שאל את הגראייל כי בנו הת"ח הגיע לפרכז
"כמה ממון מותר לדריש עבورو?"

אמר לו רביינו: הרاي רצונם במחותן בן תורה, וא"כ מסתמא אינו גביר
ואין לו מה לתחת, אל תדרשו זה מהו, והקב"ה יהיה בערכם, ובאמת
שידرك את בנו עם בת תלמיד חכם, ובדרך כלל השינוי דירה במחזית
הסכום שעולה בשוק.¹⁷⁶

ב.anca של בחור שאל לרביינו כמה לדריש מ הצד השני?
השיב רביינו: רק מה שהכרחי שא"א להסתדר בלי זה, גם הצד השני
לא עשיר וצריך להתחשב בהם.¹⁷⁷

¹⁷⁵ "רב חיים" ממון הגר"ח קינבסקי שליט"א מ- 191

¹⁷⁶ "אחרי הפרוגז" ממון הגר"ח לשליט"א עמ' 292

¹⁷⁷ "דיק מתמור יפרח" ממון הגר"ח שליט"א עמ' 292

טו. אחד הקשיים הגדולים הוא העניין של ההתחייבויות הכספיות
בשיעוריים, ובאמת א"צ להתחייב מה שאין לו, [דרמה יעשה,
שיגנוב?] אלא שי אמר שישתדל לחת מה שהוא חשוב, וכן יאמר
לצד השני שגם הוא רק ישתדל, ובעצם זה בעיה של כל האברכים
בזמןנו ויתפלל לה: שיבא מה שנזר, "ופוק חי Mai עמי דבר",
שכלום משדרכים ילדיהם וא"צ לדאוג ולבקש היה בסדר בע"ה.
הזה"א אמר שנס הכי גודל שיש הרים שבני תורה מחתנים ילדים.

בchor הגיע לרביינו ואמר שהוא התארם ואין לו פרוטה להוצאות
הניסיאין והוא עני ואביך והוא חושב שהואיאלץ לחזור על פתחי
נדיבים ולקבץ נדבות, והוא נבור ואבוד עצות, רביינו הניח ידו על
כתפיו, הגיעו אותו ואמר: נאמר בפסוק "פותח את יידך ומשביע
לכל חি רצון", הקב"ה דואג לכל בריה והוא לא שוכח אף אחד, גם
לך הוא יdag. [ומוסיף רביינו בידידי חיות הניסים שהיא בכל ילד
שחנתני, כגון שהוא פעם שבקש מני לכתוב העורות על ספר
הרוקט, וזה שהצעיל דבר זה אמר לי שלא יאמיר מחר, ושלש
שנים עברו ולא שילמו על כך, ואח"כ הביאו הכספי בדיק כסומים
שהיית צרייך לנושא בית התקופה זו, וההוא לא ידע מכלום]. ועזה
טובה לקנות מקום זול לשכור ולהשליך במקום אחר.¹⁷⁸

ג. אחד שאל לרביינו שאים בטו והתחייב הרבה כסף | ארבע מאות
אלף שקל] וראה שהבחור ירא שמים אבל בינוי.

שאלו רביינו הפלין הוא מניח? א"כ הוא שווה הרבה יותר.¹⁷⁹

¹⁷⁸ "מנחת תורה" ממון הגר"ח קינבסקי שליט"א עמ' מסט

¹⁷⁹ "מנחת תורה" ממון הגר"ח קינבסקי שליט"א עמ' מסט

קונטראס

זיווג הגון

אוצר תשומות

הדרכות והנהגות מגדולי ישראל

בענייני שידוכים להורים ולמשודכים

